

La Garrigosa

Súria

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Sota del camí actual de cal Planés a Riols
Emplaçament Dominant la riera d'Hortons

Coordenades:

Latitud: 41.858847412453
Longitud: 1.7457744460903
UTM Est (X): 395897
UTM Nord (Y): 4634865

Classificació

Número de fitxa 08274 - 151
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval
Segle XII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Enrunat gairebé fins els fonaments
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari CCAA 13323
Generalitat i altres inventaris
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00014
Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA- J.M. Huéllamo
Data de registre de la fitxa: dc., 15/03/2000 - 01:00

revisió:**Data de la darrera revisió:** dl., 11/10/2021 - 18:00

Descripció

Es troba dominant la riera d'Hortons. Es tracta d'una petita estructura en pedra seca, feta de maçoneria irregular, adossada a un retall de la roca. Es poden observar les restes d'una paret perpendicular a aquest retall, de la que surt una altra en angle de 90°, per tant, paral·lela al retall de la roca. En aquesta segona paret sembla observar-se les restes d'un forn. Aquestes estructures es troben sobre una terrassa plana que podria marcar una petita era, la qual acaba, justament, on les parets i, des d'aquí va baixant cap a la riera. A poca distància, hi ha un lloc a la roca retallada, per a arnes. Muntanya amunt, es troba un camp conegut com el "Reguer de cal Planés" on es plantava el blat per la casa de cal Planés fins fa pocs anys.

Observacions:

S'ha trobat el significat etimològic de Garriga originari en l'indoeuropeu "karr", de "karrika" i masculí "garric" o el seu significat relacionat amb el medi físic: "tros de terra no conreat on creixen espontàniament mates i arbusts de poca alçària" (LOSADA, 2000).

Història

Les restes detectades a la Garrigosa semblen correspondre a un petit mas medieval. El territori de Súria, o Sorisa, com era coneguda en època medieval, es colonitzat entre els segles IX i X, com va passar a la Catalunya central dins del procés de repoblació impulsat pel comte Guifré. Tal i com va ser habitual en el habitual procediment d'ocupació del territori dels primers comtes catalans, al terme del castell de Súria, dominat per la seva fortalesa, segurament es devien definir una sèrie de nuclis d'explotació agrària, els "mansi", dispersos per tota la demarcació castral i en els que s'enquadrarien els pobladors de la zona, tant els nous colons provinents del nord, com els possibles antics habitants de l'àrea que fins aquell moment havien quedat fora de tot control per part de l'autoritat pública després de la desaparició de l'estat visigòtic (VILA, 1999A; 2000) (època de la qual es té constància material a prop d'aquest lloc, a la veïna Solivella). Se sap, per informació oral d'Isidre Suades que un habitant de la Garrigosa es va casar a cal Planés, i a través de documentació conservada a l'arxiu familiar de cal Planés es coneix el fet de que d'aquí es pagaven tributs al Miracle.

Bibliografia

LOSADA, Cristina (2000) Toponímia de Súria. Treball mecanografiat pel 2n curs de Batxillerat B. Súria.

VILA I CARABASSA, Josep Maria (1999A) Memòria de la intervenció arqueològica realitzada a la necròpolis de cal Banyes, Manresa, Arqueociència, S.L.

VILA, Josep Maria (2000) Arqueologia a Súria. Darreres intervencions. Manresa. Revista "Dovella", nº 67. Primavera 2000. Centre d'Estudis del Bages. P.: 19-25. Informació oral d'Isidre Suades.

